

нение и критика. Вѣра въ Бога, това е свещена идея, която всѣки трѣбва да намѣри въ себе си.

На мнозина съмъ казвалъ, че за всичко мога да разсждавамъ, но щомъ дойда до живота, който изтича отъ Първата Причина, спирамъ. Този животъ е свещена идея за мене, която не подлежи на никаква критика, на никакви разисквания. Имамъ съ какво да се занимавамъ: работата и науката като занятия, а философията като равлѣчение. Всички науки ме интересуватъ, всички изкуства сжщо ме интересуватъ: художество, скулптура, музика и т. н. Понѣкога се занимавамъ и съ медицина, макаръ че я считамъ наука за болни, а не за здрави хора. Щомъ се докосна до медицината, веднага се обличамъ съ бѣли дрехи. Бѣлитѣ дрехи не ги хващатъ болести. Като знаятъ това, лѣкаритѣ носятъ бѣли престилки, които употребяватъ като дезинфекционно сръдство. Истинскиятъ лѣкаръ трѣбва да познава добре физиология, анатомия, психология, биология, физиогномия и редъ още науки. Безъ тѣзи науки, медицината е наука за паталогичното състояние на човѣка. Който изучава паталогията, той трѣбва да се облича съ бѣли дрехи и тогава да започне смѣло да издирва причинитѣ на болеститѣ. Който изучава психология, той трѣбва да изследва не само причинитѣ на вътрешнитѣ болести въ човѣка, но и причинитѣ за неговото умствено и сърдечно разстройство. Най-малкиятъ елементъ отвънъ е въ състояние да внесе известна дисхармония въ чувствата и въ мислитѣ на човѣка. Една обидна дума е инжекция, която разстройва чувствата на човѣка и го наскърбява. Една насърдителна, похвална дума повдига духа му и го развеселява. Кое е естественото състояние на човѣка: радостта или скръбта? — Най-естественото състояние на човѣка е това, което има при изгрѣвъ на слънцето. Той трѣбва да задържи това състояние презъ целия день. Обаче, като не знае законитѣ, съ които да запази доброто си състояние, следъ изгрѣването на слънцето, той вече започва да губи това състояние.

„Огънь дойдохъ да запаля.“ Този огънь, за който Христосъ говори, е огънятъ на човѣшкото сърдце. Различенъ е огънятъ на човѣшкото сърдце: нѣкъде огънятъ е отъ запалени вжглища, а нѣкъде — отъ електрическа енергия. При горението на вжглищата се отдѣля повече димъ, повече сажди, отколкото при електричеството. При електричеството горенето привидно е пълно, но все се отдѣля нѣщо, което се отразява върху очитѣ. Отъ електрическата свѣтлина очи-